

Който въ облаше въ червено съ украшени,
Който туряше златни украсенія по дрехи-тѣ ви.
25 Какъ падижхъ силни-тѣ верѣдъ бой-тѣ!
Ионаеанс, удареный на високи-тѣ си мѣста!
26 Прѣоскѣрбенъ сѣмь за тебе, брате мой Ионаеане!
Рачителенъ ми бѣше ты:
“Твоя-та любовь къмъ мене бѣше чудесна:
Прѣвъсхождаше любовь-тѣ на жены-тѣ.
27 “Какъ падижхъ силни-тѣ,
И погинихъ оржжията на бой-тѣ?

ГЛАВА 2.

1 И слѣдъ това [“]попыта Давидъ Господа, и рече: Да възлѣзъ ли въ иѣкѣ отъ Гудини-тѣ градове? И Господь рече: Възлѣзъ. И рече Давидъ: Да да възлѣзъ? А 2 той му рече: Въ Хевронъ. И тѣй възлѣзе тамъ Давидъ [“]и дѣл-тѣ му жены, Ахиоамъ Йезраелка-та, и Авигел жената 3 на Навала Кармилецъ-тѣ. И [“]мжжие-тѣ които бѣхъ съ него възведе Давидъ, всякого съ домороде-то му: и наслеихъ 4 ся въ Хевронски-тѣ градове. И [“]дойдохъ Гудини-тѣ мжжие, та помазахъ тамъ Давида за царь надъ Гудини-тѣ домъ.

И извѣстихъ Давиду, и рекохъ: [“]мжжие-тѣ на Йависъ-галаадъ бѣхъ, които по- 5 гребохъ Саула. И прати Давидъ вѣстили при мжжие-тѣ на Йависъ-галаадъ, и рече имъ: Да сте [“]благословени отъ Господа, защото направихте тѣзи милости на Господаря си, на Саула, и погреboхте 6 го! [“]Сега прочее да направи Господъ въмъзъ милость и истину! така и азъ ще ви въз- 7 дамъ тѣзи добрини, понеже направихте това иѣцо. Сега прочее, нека си укрѣпятъ ражѣ-тѣ ви и бѣдѣте мжжественни; защото господаръ-тѣ ви Сауль умрѣ, а Гудини-тѣ домъ помазахъ мене царь надъ 8 себе си. [“]Но Авениръ, Нировъ сынъ, Сауловъ-тѣ военачаликъ, [“]и Иисусеа, Сауловъ-тѣ сынъ, та го заведе въ Маханаимъ, И направи го царь надъ Галаадъ, и надъ Ассурцы-тѣ, и надъ Йезраелци-тѣ, и надъ Ефрема, надъ Веніамина, и надъ всички Израильт.

10 На четвъридесетъ годинъ бѣше Иисусеа Сауловъ сынъ, когато стана царь надъ Израиля: и царува двѣ години: но Гудини-тѣ домъ послѣдова Давида. И [“]числото на дни-тѣ, въ които царува Давидъ въ Хевронъ, надъ Гудини-тѣ домъ, бѣхъ седемъ години и шестъ мѣсеки.

12 И тѣй излѣзе Авениръ Нировъ сынъ,

[“] 1 Цар. 18; 1, 3. 19; 2. 20;

и Ст. 19.

—

а Сжд. 1; 1. 1 Цар. 23; 2,

4. 9. 30; 7, 8.

б 1 Цар. 30; 31. Ст. 11. Гл.

5; 1, 3. 3 Цар. 2; 11.

в 1 Цар. 30; 5.

г 1 Цар. 27; 2; 3. 30; 1. 1 Лѣт.

12; 1.

д Ст. 11. Гл. 5; 5.

е 1 Цар. 31; 11, 13.

и раби-тѣ на Иисусеа, сына Саула, изъ 13 Маханаимъ, [“]къ Гаваонъ. И Йоавъ Саруинъ-тѣ, и раби-тѣ Давидови, излѣзохъ та ся спорѣщи-хъ близу при водоемъ-тѣ на Гаваонъ: и сѣдижхъ един-тѣ отъ самъ [“]на водоемъ-тѣ, а други-тѣ оттаги- 14 такъ на водоемъ-тѣ. И рече Авениръ Йоаву: Нека станжъ сега момци-тѣ, и да поиграйтъ предъ насть. И рече Йоавъ: 15 Нека станжъ. И тѣй станжхъ та прѣми- 16 нижхъ на четъ, дванадесетъ отъ Веніамина, отъ странж-тѣ на Иисусеа, сына Саула, и дванадесетъ отъ Давидови-тѣ раби. И хванижхъ всякой ближн-тѣ си за главж-тѣ, та прѣкара ножъ-тѣ си въ ребро-то на ближн-тѣ си, и падижхъ 17 заедно: за то онова мѣсто ся нарече, [“]*Хелкаеъ-ассуримъ, косто е Гаваонъ. И станж сражене-то много жестоко въ онзи день: и Авениръ и Израилеви-тѣ мжжие ся побѣдихъ отъ Давидови-тѣ раби.

18 И тамо бѣхъ [“]тримата Саруини сынове: Йоавъ и Ависей и Асаилъ: а Асаилъ бѣ [“]лекъ въ нозѣ-тѣ, [“]като една отъ полеки-тѣ сърни. И погибъ Асаилъ вслѣдъ Авенири: и като тиаше, не свѣрихъ ни на десно, ни на лѣво, отъ вслѣдъ Авенири. И погледи-хъ Авениръ назадъ си, и рече: Ты ли си, Асаиле? А той отговори: 21 Азъ. И рече му Авениръ: Свѣриши ты на десно или на лѣво, та хвани иѣкѣ отъ момци-тѣ, и земи за себе си вскоружи-то му. Но не рачи Асаилъ да свѣрие отъ 22 слѣдъ него. И пакъ рече Авениръ Асаилу: Вѣрни си отъ слѣдъ мене: защо да ти ударяш до земѣ-тѣ? какъ ще дигнешъ тогазъ лице-то си къмъ Йоава брата ти? 23 Но не рачи да ся вѣрне: за това го порази Авениръ съсъ задни-то на кошето [“]съ въ коремъ-тѣ, и излѣзе копи-то отъ задни-ти-тѣ му, и пади-хъ тамъ и умрѣ на само-то мѣсто: и колко-то доходи-хъ на мѣсто-то, дѣто пади-хъ та умрѣ 24 Асаилъ, спирахъ ся. А Йоавъ и Ависей гони-хъ вслѣдъ Авенири: и сълице-то за- 25 ходи-ше когато тѣ дойдохъ до хълмъ-тѣ Аммъ, който е среща Гіїхъ, при пътъ-ть на Гаваонск-тѣ пустынѣ.

И сѣбрахъ ся Веніаминови-тѣ сынове отдиръ Авенири, и станжхъ едно тѣло, и застанжхъ на върхъ-тѣ на единъ хълмъ. 26 Тогазъ Авениръ извила къмъ Йоава, и рече: Ше появяда ли непрѣстано мечъ-тѣ? не знаешъ ли че сеннина-та ще бѣде горчива, и до кога не щеши да заповѣдашъ на людѣ-тѣ да ся върниятъ отъ да 27 гонятъ братя-та си? И рече Йоавъ: Живъ Богъ, [“]рако не бы говориъ ти, непрѣ-

ж 1 Руе. 2; 20. 3; 10. Псал. 115; 15.

з 2 Тим. 1; 16; 18.

и 1 Цар. 14; 50.

и Гл. 5; 5. 3 Цар. 2; 11.

к Ин. Нав. 18; 25.

л Иер. 41; 12.

* Нива на Ножеве-тѣ.

и 1 Лѣт. 2; 16.

и 1 Лѣт. 12; 8.

о Псал. 18; 33. Пѣсн. 2; 17.

8; 14.

п Гл. 3; 27. 4; 6. 20; 10.

р Ст. 14. Прит. 17; 14.